

ОВЧАРЪ МАКЕДОНЕЦЪ

Старъ овчаръ въ гората свири.
И свирня му е на жалъ,
Сивъ орелъ въ небе се шири,
Слуша дѣдовий кавалъ.

Въ храсталака пѣстро стадо
Хрупа шумъ и трѣва.
Сломня дѣдо врѣме младо,
Пиле гледа надъ глава:

— Орльо, орльо, горско пиле,
Дай ми твоитѣ крила,
Та да литна задъ могили,
Задъ бърда, гори, села.

Та да фрѣкна прѣзъ години,
Да се върна въ млади дни —
Въ мойтѣ бащини долини,
Въ мойтѣ силни младини.

Да пошетамъ съ дълга пушка;
Както нѣвга съмъ шеталъ,
Тамъ дѣ буки вѣтъръ люшка,
Дѣ ми ризницата вѣлъ;

Старъ овчаръ въ гората свири
И свирнята е на жалъ...
Сивъ орелъ въ небе се шири,
Слуша дѣдовий кавалъ.